

[Waldorff]

heden bevisbyrden gennem en godkendelsesansøgning.

Hvis ikke ministeren mener, at »behovet for en nærmere undersøgelse af forureningsforholdene« omkring sojakagefabriken er til stede, ville det være rart med nogle eksempler på, hvad man så skal forstå ved et sådant behov.

Besvarelse (5/9 80):

Miljøministeren (Erik Holst):

For så vidt angår klorproduktionen på Dansk Sojakagefabrik A/S har jeg tidligere i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 1078 oplyst, at risikoproblemerne omkring dette anlæg er taget op af Københavns kommune. Forsøgsanlæg Risø har i den anledning gennemført en undersøgelse, og rapporten herom er for tiden til behandling og overvejelse i magistraten, som agter at fremlægge de konklusioner, undersøgelsen kan give anledning til, til beslutning i borgerrepræsentationen i september-oktober d.å.

Da en godkendelsesprocedure dels ville behandle de samme problemer, dels ville involvere de samme tekniske eksperter, som er sat på ovennævnte opgave, foreligger der ingen anledning for miljøstyrelsen til at gribe ind ved hjælp af miljøbeskyttelseslovens § 38, ligesom jeg heller ikke finder anledning til at ændre den sædvanlige sagsgang efter miljøbeskyttelseslovens regler, f. eks. ved indgriben ved hjælp af miljøbeskyttelseslovens § 36.

Spm. nr. 1199

Til *arbejdsministeren* (21/8 80) af:

Tyroll (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at den hidtidige, fagretlige praksis omkring muligheder for at frigøre sig for overenskomster ved virksomhedsoverdragelse og ved bristede forudsætninger for overenskomsterne fortsat er gældende, og at samtlige forhold – herunder lønspørgsmålet – kan genforhandles ved sådanne frigørelser for overenskomster?«

Begrundelse

Årsagen til spørgsmålet er, at finansministeren monotont udtaler, at der ikke kan dispenseres fra forlængelsesloven i forbindelse

med den aktuelle konflikt ved forsorgsinstitutionerne, og at der ikke kan forhandles før den kommende overenskomstfornyelse. Det har ikke været muligt i et samråd i arbejdsmarkedsudvalget at få afklaret, hvordan regeringen tolker forlængelsesloven i forbindelse med de muligheder, der ligger i det fagretlige system, for at frigøre sig af overenskomsterne i overenskomstperioden. Af finansministerens sparsomme kommentarer kan man nærmest få det indtryk, at regeringen ikke mener, at parterne kan gøre disse fagretlige muligheder gældende. En sådan tolkning af forlængelsesloven finder jeg ikke at der er belæg for, og det må jeg selvfølgelig forfølge, hvis arbejdsministeren bekræfter det indtryk, som finansministerens udtalelser giver.

Besvarelse (1/9 80):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

I spørgsmålet synes det at være forudsat, at der er en almindelig adgang til at frigøre sig for kollektive overenskomster i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse. Dette er ikke tilfældet efter gennemførelsen af lov nr. 111 af 21. marts 1979 om lønmodtageres retstilling ved virksomhedsoverdragelse. Efter denne lovs § 2, stk. 1, indtræder erhververen af en virksomhed umiddelbart i overdragereens rettigheder og forpligtelser i henhold til bl. a. kollektive overenskomster.

Dette indebærer, at en kollektiv overenskomst ikke ensidigt vil kunne opsiges i den efter overdragelsen resterende del af en overenskomstperiode, medmindre der hidtil havde været adgang til det. Parterne vil i samme periode endvidere kun kunne indgå aftaler om at bringe gældende overenskomster til ophør og erstatte dem af nye, i det omfang adgang hertil bestod før overdragelsen.

Der var imidlertid ikke adgang hertil forud for overdragelsen den 1. januar 1980 af særforsorgen til (amts)kommunerne, idet forlængelseslovens § 3, stk. 1, har forlænget de ved staten gældende overenskomster og aftaler for en periode af 2 år.

Spørgsmålet om, hvorvidt der måtte være adgang til at frigøre sig for en overenskomst på grund af bristede forudsætninger, må bl. a. ses i lyset af denne retstilstand.

Spm. nr. 1200